

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiae Speculativae Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatae Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

Contr. II. Vtrum Christus dici possit Vnus, an Plures, Vnum, an Plura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

CONTROVERSIA II.

Utrum Christus dici possit Vnus, an Plures, Vnum, an Plura.

Durandus docuit, non posse rectè dici, *Christus est Vnum*: sed debere dici: *Christus est Vnus*. Verùm ipse Christus dixit: *Ego & Pater Vnum sumus*: S. Bonaventura videtur sensisse, Christum posse dici *Plura*, neutraliter, non verò *Plures*. dicit enim, Christum esse aliud de Matre, & aliud de Patre, non tamen alium & alium.

384. Dicendum est 1. Christum nec posse dici *Plures*, nec *Duos*. Ratio est, quia Pluralitas masculinè prolata cadit supra Personas: atqui in Christo non est pluralitas Personarum: ergo non potest dici: *Plures*.

Dicendum 2. Neque posse Christum neutraliter dici: *Plura*; aut *Duo*. Ratio est, quia licet neutrale cadat supra Naturam, & in Christo sint duæ naturæ, cadit tamen simul etiam supra

Personalitates, & ideo plus requiritur ad verendam pluralitatem neutraliter, quam masculinè prolatam. Quia ad hoc quod est; esse plures requiritur illa non esse vnum: atqui vñ est vnum, idemque suppositum, etiam si sint duæ naturæ, simpliciter est vnum, quia naturæ illæ conveniunt in vnum, & physicè conjunguntur in vno supposito, vt faciant vnum: quæ autem simpliciter & absolute dicuntur & sunt vnum, non possunt rectè simpliciter & absolute dici plura, vnum enim & plura opponuntur.

DICES. Aliqui SS. PP. dixerunt, Christum esse aliud & aliud: sed hoc idem est, ac dici plura. 2. Ex mente S. Thomæ, Sanctos Patres non fuisse locutos secundum proprietatem sermonis, sed ad hominem ita locutos esse como Euthychianos, qui negabant dualitatem naturæ: hæc autem simpliciter non sufficit, vt Christus dicatur propriè aliud & aliud, sicut etiam Christus non dicitur Humanitas & Divinitas, sed Deus & Homo.

CAPVT X.

DE SACERDOTIO CHRISTI.

CONTROVERSIA I.

Secundum quam Naturam Christus sit Mediator & Sacerdos.

Christum esse Mediatorem, habetur in SS. Litteris ad Gal. 3. & alibi. Diversimodè autem hoc à SS. PP. intelligitur. Primò, quatenus in Christo copulantur duæ Naturæ, vt sit vna Persona. Sed hic sensus est minùs proprius: sic enim Christus rectius diceretur Medius inter Deum & Hominem, quàm Mediator. Alio igitur sensu Mediator est nomen Officij, prout etiam hodie dicuntur Mediatores illi, qui ad Pacificationes Principum adhibentur.

Officium Mediatoris tribus modis exerceri potest ac solet; vt observavit Vasquez. Primò enim accipitur pro Iudice seu arbitro dijudicante causas partium. Et in hoc sensu ratio Mediatoris non convenit Christo in omni rigore. Arbitri enim consensu partium constituuntur: Christus non est constitutus nisi à Patre: arbitri iudicant secundum merita causæ, & reum condemnant: Christus cum hominem condemnare deberet, in se reatum expiandum suscepit. Secundò Officium Mediatoris idem est quod Proxenetæ, qui inter partes desert ab vna ad alteram pacta & conventiones, quo sensu Moyses de seipso

dicit Deutr. 5. *Ego sequester & mediator fui inter Dominum & vos in tempore illo, vt annuntiares vobis verba ejus.* & de eodem dicitur ad Galat. 3. *Datus est lex per Angelos in manu Mediatoris, quo sensu dicitur Christus Mediator Malach. 3. & Angelus (hoc est nuntius) Testamenti.* Eodem sensu Chrysostomus dicit, Christum Mediatorem factum esse, quia sermones detulit, & attulit ea quæ à Patre mittebantur perferens ad nos.

Tertiò dicitur esse Mediator, qui pro vna parte apud alteram preces interponit, & supplicando conciliare nititur, vel denique etiam interficit pro culpa alterius; & hoc sensu clarum est, Christum esse Mediatorem, diciturque Mediator Novi Testamenti ad Hebr. 12.

385. Quæritur 1. Secundum quam Naturam Christus exercuerit officium Mediatoris & sacerdotis. Primus error fuit Calvinii, asserentis, secundum veramque Naturam, tam divinam quàm humanam, hoc officium Christo convenisse, & ab eo exercitum fuisse. ita docuit in duabus epistolis datis ad Polonos, & Petrus Martyr ejusdem affectu itidem in duabus epist. ad eosdem Polonos.

Secundus